

Књига пророка Данила — број деветнаест

Пророчки значај речи „час“ у Књизи пророка Данила

Jeff Pippenger

2023-12-14

Реч „час“, која се у Старом завету налази једино у књизи пророка Данила, увек је повезана са неком врстом суда. У трећем поглављу она представља закон о недељи, са нагласком на застави коју представљају Седрах, Мисах и Авденаго.

У четвртом поглављу оно представља долазак упозорења поруке првог анђела 1798. године. Када је употребљено други пут у четвртом поглављу, представљало је отварање истражног суда 22. октобра 1844. године. У четвртом поглављу, две употребе речи „час“ представљају историју порука првог и другог анђела од 1798. до 1844. године. Та историја јесте историја седам громов из Оtkривења десет. Седам громов су представљени двема местима на којима је реч „час“ употребљена у четвртом поглављу, те стoga такође представљају историју трећег анђела од 1989. године до ускоро долазећег недељног закона.

У петом поглављу, реч „час“ такође представља закон о недељи, али је нагласак тамо на крају шестог царства библијског пророштва, Сједињених Држава, као што је предочено крајем првог царства библијског пророштва, Вавилона. У трећем поглављу нагласак је био на знамењу у пећи, али је у петом поглављу нагласак на судбини Валтазара и на његовом посебном суду, иако Данило на крају ипак ступа у приповест као предобраз знамења.

У недељном закону представљени су „час“ Навуходоносоровог посвећења и смрт Валтазара. „Час“ представљен као отварање суда у четвртом поглављу означава отварање истражног суда 22. октобра 1844, а исто тако означава и отварање извршног суда у време недељног закона. Било да је реч о отварању књига суда у небеској светињи 22. октобра 1844, или о почетку Божјег суда који долази на оне који су одбацили спасење, на почетку извршног суда у време недељног закона упозорење за било који од та два суда који се приближавају представљено је у четвртом поглављу Данила првом употребом речи „час“, а стварни почетак било које од те две врсте суда представљен је другим путем када је реч „час“ употребљена у четвртом поглављу.

Граматички израз за реч „час“ онако како је Данило употребљава јесте да је она „полисемична“. Полисемична реч је реч која има различита значења која се сва могу обухватити под истим насловом. Свих пет пута када Данило користи реч „час“, она се односи на суд, али сваки пут обрађује различите видове или Божјег одмазног суда, који се назива Његов извршни суд, или Божјег истражног суда, у коме Он утврђује ко ће, а ко неће бити спасен. Било да је реч о истражном суду који је започео 22. октобра 1844. године, или о извршном суду који почиње са ускоро долазећим законом о недељи, оба суда су по својој природи прогресивна. Божји одмазни, односно извршни суд почиње код закона о недељи и поступно се појачава, коначно достижући завршетак времена милости за људе и седам

последњих зала.

Пето поглавље књиге пророка Данила употребљава реч „час“ да би приказало Божји извршни суд, представљен смрћу Валтазара и крајем народа над којим је владао.

У исти час појавише се прсти човечје руке, и писаху према свећњаку по кречу на зиду царскога дворца; и цар виде део руке која писаше. Данило 5:5.

Извршни суд отпочиње недељним законом, који је такође представљен Навуходоносоровим посвећењем златног лика, али тај „час“ више се односи на избављење Божјег народа у кризи која настаје приликом недељног закона. Извршни суд над тирском блудницом, а такође и над Сједињеним Америчким Државама, почиње недељним законом, који је „час“ што у књизи пророка Данила представља симбол суда.

И чух други глас с неба где говори: Изађите из ње, народе мој, да не будете заједничари у њеним гресима, и да не примите од њених зала. Јер греси њезини допреше до неба, и Бог се опомену неправди њених. Узвратите јој као што је она вама узвратила, и подајте јој двоструко по делима њеним: у чашу коју је она напунила, напуните јој двоструко. Колико је себе прославила и раскошно живела, толико јој дајте муке и жалости; јер говори у срцу своме: Седим као царица, и нисам удовица, и жалости нећу видети. Зато ће у један дан доћи зла њена: смрт, и плач, и глад; и биће сажжена огњем; јер је силан Господ Бог који јој суди. И цареви земаљски, који су с њом чинили блуд и живели у раскоши, заплакаће за њом и заридеће над њом, кад виде дим од пожара њезина, Стојећи издалека од страха од муке њезине, говорећи: Авај, авај, граде велики Вавилоне, граде моћни! јер у један час дође суд твој. Откривење 18:4–10.

Nedeljni zakon u Sjedinjenim Državama, koji je početak izvršnog suda, koji je takođe progresivan, započinje u „času“ kada se Božja deca koja su još u Vavilonu pozivaju napolje putem znamenja. To je „čas“ kada sud dolazi na „onaj veliki grad, Vavilon“. Njen sud, predstavljen rečju „čas“, obuhvata razdoblje tokom kojeg se drugo Božje stado poziva iz Vavilona.

И у тај дан биће корен Јесејев, који ће стајати као застава народима; к њему ће незнабошци притицати; и починак његов биће славан. И догодиће се у тај дан да ће Господ опет, други пут, пружити руку своју да поврати остатак народа свога, који остане, из Асирије, и из Мисира, и из Патроса, и из Хуса, и из Елама, и из Синара, и из Емата, и са острва морских. И подигнуће заставу народима, и сабраће прогнане Израилеве, и расејане Јудине скупиће с четири краја земље. Исаија 11:10–12.

Господ је позвао људе из Вавилона у покрету првог анђела 1844. године, а други анђео те историје треба да се понови у последњим данима, када ће „Господ опет, по други пут, подићи руку своју да поврати остатак народа свога“. Остатак народа који Он „опет“ позива да изађе, није застава, јер је застава „корен Јесејев“, који стоји као „застава“ коју „незнабошци траже“. По други пут, Бог ће позвати народе да изађу из Вавилона.

Он ће то учинити тако што ће најпре сабрати „изгнанике Израилеве“, који су „расејани Јудини“, и који долазе „са четири краја земље“, када буду сабрани на крају три и по дана

лежања мртви на улици из једанаесте главе Откривења, која пролази кроз Језекиљеву долину мртвих и сувих костију.

„Час“ када почиње извршни суд над „Вавилоном“, тим „великим градом“, јесте исти онај „час“ „великог земљотреса“ из Откривења једанаест. Божји извршни суд почиње у том „часу“, јер у једанаестом поглављу Откривења има седам хиљада који бивају побијени у „часу“ земљотреса. Тих седам хиљада били су представљени „најсилнијим људима“ Навуходоносоровим, који су погинули бацајући Седраха, Мисаха и Авденага у пећ која је била ужарена „седам пута“ више него обично. У Француској револуцији тих „седам хиљада“ представљало је француско племство, односно његове моћнике. Не само да је Валтасар био погубљен у петом поглављу, него је и његова војска била уништена. „Час“ закона о недељи означава почетак прогона представљеног Божјим народом који бива бачен у пећ, али он такође означава и почетак Божјег извршног суда над великим градом Вавилоном.

То је такође и „час“ великог земљотреса из једанаесте главе Откривења, када некада мртве кости, које је убијала звер из бездана на улици, бивају уздигнуте на небо као знамење. Ту је такође и исти тај „час“ у коме се оглашава треће Тешко, које је уједно и седма труба. Седма труба је треће Тешко, а сврха те последње трубе Тешко није само да донесе суд онима који намећу светковање недеље, него и да разгневи народе. Треће Тешко, седма труба и разгневање народа, све су то симболи који говоре о пророчкој улози ислама, и сви су смештени у „час“ великог земљотреса.

И чуше силан глас с неба где им говори: Узиђите амо. И узиђоше на небо у облаку; и непријатељи њихови гледаху их. И у тај час настаде велики земљотрес, и десети део града паде, и у земљотресу погибе од људи седам хиљада; и остали се уплашише, и дадоше славу Богу небескоме. Друго тешко време прође; и ево, треће тешко време долази брзо. И седми анђео затруби; и постадоше велики гласови на небу, који говораху: Царства овога света постадоше царства Господа нашега и Христа Његовога; и цароваће ва век века. И двадесет и четири старешине, који сеђаху пред Богом на престолима својим, падоше на лица своја, и поклонилише се Богу, говорећи: Хвалимо те, Господе Боже Сведржитељу, који јеси, и који бејаше, и који ћеш доћи; што си узео силу своју велику, и царио си. И незнабошци се разгневише, и дође гнев твој, и време мртвима да им се суди, и да даш плату слугама својим, пророцима и светима, и онима који се боје имена твојега, малима и великима; и да погубиш оне који земљу погубљују. Откривење 11:12–18.

Језекиљеве мртве кости узлазе „на небо у облаку; и њихови непријатељи“ гледају „њих“ у „часу“ када музика Навуходоносорова почиње да свира, и блудница тирска почиње да пева, и отпаднички Израил почиње да игра. Отпаднички Израил представља лажног пророка, цар Навуходоносор је аждаја, а блудница тирска је звер. Игра је приказана преко Валових пророка и пророка гаја у причи о Илији. Такође је приказана и игром Саломе, кћери Иродијадине. Вал је лажно мушко божанство, а Астарота су пророци гаја, што је женско божанство. Заједно они представљају сједињење цркве (жене) и државе (мушкарца). Заједно они представљају лажног пророка Сједињених Држава. Салома показује да је лажни пророк

кћи Рима, чији је лик сједињење цркве и државе у Сједињеним Државама.

Зато у то време приступише неки Халдејци и оптужише Јудејце. Проговорише и рекоше цару Навуходонозору: Царе, да си довека жив! Ти си, царе, издао наредбу да сваки човек који чује звук рога, свирале, гусала, псалтира, гајди и свакојаким музичким оруђа, падне ничице и поклони се златном лику; а ко не падне ничице и не поклони се, да буде бачен усред пећи огњене, ужарене. Има неких Јудејаца које си поставио над пословима вавилонске области: Седраха, Мисаха и Авденага; ти људи, царе, не маре за тебе: не служе твојим боговима нити се клањају златном лику који си поставио. Данило 3:8–12.

U tom „času“ neprijatelji Sidraha, Misaha i Avdenaga videli su da su oni odbili žig zveri, te su zatim zamolili cara da izvrši propisanu presudu. U tom „času“ ispoljava se Nedeljni zakon, koji je potres što stoji nasuprot zemaljskoj zveri (zemljotres), kao i Nabuhodonosorov gnev i jarost.

Тада Навуходоносор, у своме гневу и јарости, заповеди да доведу Седраха, Мисаха и Авденага. Тада доведоше ове људе пред цара. Данило 3:13.

Прогонство које се спроводи против Божја два сведока (Седраха, Мисаха и Авденага) спроводи се онда када они одбијају да се поклоне, или, како то Откривење једанаеста глава показује — стоје на својим ногама.

И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и стадоше на ноге своје; и велики страх обузе оне који их гледаху. И чуше велики глас с неба где им говори: Изиђите овамо. И узиђоше на небо у облаку; и непријатељи њихови гледаху их. Откривење 11:11, 12.

Одбијајући да се поклоне, стоје на својим ногама као моћна војска из Језекиља. Стоје онда када приме, а затим и објаве, поруку запечаћења која протестује против образовања уније цркве и државе у Сједињеним Америчким Државама, и упозорава на закон о недељи који ускоро долази, и препознаје да управо треба да се изврши Божји казнени суд посредством ислама трећег Тешко. Порука Поноћног вапаја представљена је „тајном“ која је била откривена Данилу у другој глави, и када се Божји народ последњих дана утврди у тој „истини“, не може и неће бити поколебан пред земљотресом који је на помолу.

„Дело у Battle Creeку је истог поретка. Вође у санаторијуму су се помешале с неверницима, примајући их у своја већа, више или мање, али то је као да приступају послу затворених очију. Њима недостаје расуђивање да виде шта ће се у свако доба сручити на нас. Постоји дух очајања, рата и крвопролића, и тај дух ће се умножавати све до самог завршетка времена. Чим Божји народ буде запечаћен на својим челима — то није никакав печат или жиг који се може видети, него утврђивање у истини, и умно и духовно, тако да не могу бити покренути — чим Божји народ буде запечаћен и припремљен за потресање, оно ће доћи. Уистину, оно је већ отпочело. Божји судови су сада на земљи, да би нам дали опомену, да бисмо знали шта долази.” Manuscript Releases, volume 10, 252.

Запечаћење представља знак који у почетку људи не могу видети, али га потом сви виде. Када Божји народ прихвати вест Поноћног вапаја, која је представљена „тајном“

откривеном Данилу у другој глави, они су прихватили „тајну“ иконе звери која води ка жигу звери, који доноси Божји суд, који се извршава кроз ислам. То се збива у време када се умножава „дух очајања, рата и крвопролића“. То време је сада. То се дешава онда када вође адвентизма не могу да виде због лаодикијске слепоте. Током процеса запечаћења који се довршава при Поноћном вапају, печат се утискује на чела мудрих девојака, али је невидљив. Седрах, Мисах и Авденаго представљају оне који су се утврдили у истини, као што је приказано кроз њихов разговор са Навуходоносором.

Навуходоносор проговори и рече им: Је ли истина, Седраче, Мисаче и Авденаго, да не служите мојим боговима нити се клањате златном лику који поставих? Ако сте, дакле, готови да, кад чујете звук рога, свирале, гусала, псалтира, гајди и свакојаким музичких оруђа, паднете и поклоните се лику који начиних, добро; али ако се не поклоните, истогачаса бићете бачени усред пећи огњене, ужарене; и ко је тај бог који ће вас избавити из мојих руку? Седрач, Мисах и Авденаго одговорише и рекоше цару: О Навуходоносоре, немамо потребе да ти на ово одговарамо. Ако буде тако, Бог наш, коме служимо, кадар је избавити нас из пећи огњене, ужарене, и избавиће нас из твоје руке, о царе. Али ако и не би, нека ти је знано, о царе, да нећемо служити твојим боговима нити ћемо се поклонити златном лику који си поставио. Данило 3:14–18.

Након тога ће се та тројица достојних показати у видљивом печату Божијем. Само они који најпре у себи имају невидљиви печат биће укључени у показивање печата Божијег у време када он мора бити видљив.

Тада се Навуходоносор испуни јарошћу, и изглед лица његова измени се према Седраху, Мисаху и Авденагоу; зато проговори и заповеди да се пећ ужари седам пута више него што се обично ужаривала. И заповеди најсилнијим људима који беху у његовој војсци да свежу Седраха, Мисаха и Авденага и да их баце у ужарену пећ огњену. Тада ови људи бише свезани у својим огртачима, својим хаљинама, својим капама и осталом свом руху, и бише бачени усред ужарене пећи огњене. Зато, пошто царева заповест беше хитна, а пећ прекомерно усијана, пламен огњени погуби оне људе који подигоше Седраха, Мисаха и Авденага. А ова три човека, Седрах, Мисах и Авденаго, падоше свезани усред ужарене пећи огњене. Тада се цар Навуходоносор запрепасти, и нагло устаде, па проговори и рече својим саветницима: Не бацисмо ли три човека свезана усред огња? Они одговорише и рекоше цару: Заиста, царе. Он одговори и рече: Ево, видим четири човека одрешена, где ходи усред огња, и нема им никакве повреде; а обличје четвртога налик је Сину Божјем. Данило 3:19–25.

Два сведока, представљена Седрахом, Мисахом и Авденагоом, тада бивају подигнута као знамење, и потом ће се видети печат.

„Дело Светога Духа јесте да осведочи свет о греху, о правди и о суду. Свет може бити опоменут једино тако што ће видети оне који верују истини како су посвећени истином, како поступају по узвишеним и светим начелима, показујући, у високом и узвишеном смислу, линију разграничења између оних који држе Божје заповести и оних који их газе својим ногама. Посвећење Духа означава разлику између оних који имају Божји печат и

оних који држе лажни дан одмора. Када дође проба, јасно ће се показати шта је жиг звери. То је држање недеље. Они који, пошто су чули истину, и даље сматрају овај дан светим, носе обележје човека греха, који је помислио да промени времена и закон. Bible Training School, 1. децембар 1903.“

У време недељног закона, Сједињене Државе ће се обратити Уједињеним нацијама да би извршиле своје пророчко дело. Оне треба да преваре свет оним чудима која чине, као што је представљено плесом Саломе. Док буду изводиле свој плес обмане, тирска блудница ће певати своје песме, а Навуходоносоров оркестар свираће музику. Сједињене Државе преузимају вођство у присиљавању света да прихвати ту песму и поклони се лику.

И видех другу звер како излази из земље; и имаше два рога као јагње, и говораше као аждаја. И чињаше сву власт прве звери пред њом, и учини да се земља и они који живе на њој поклоне првој звери, чија се смртна рана исцели. И чињаше велика чудеса, тако да и огањ спушташе с неба на земљу пред људима; и заводаше оне који живе на земљи чудесима која му беше дана да чини пред звери, говорећи онима који живе на земљи да начине лик звери која имаде рану од мача и оживе. И би му дано да даде дух лику звери, да лик звери и проговори, и да учини да буду побијени они који се не би поклонили лику звери. И учини све, мале и велике, богате и сиромашне, слободне и робове, да им се да жиг на десну руку њихову или на чела њихова, и да нико не може ни купити ни продати осим онога који има жиг, или име звери, или број имена њезина. Овде је мудрост. Ко има ум нека израчуна број звери; јер је број човечји; и број њезин јесте шест стотина шездесет и шест. Откривење 13:11–18.

Египат у последњим данима представља свет (тада под управом Уједињених нација), али је „Тешко” (симбол ислама) изречено против оних (Сједињених Држава) који се обраћају Египту за помоћ. Када тројица достојних буду бачена у пећ и постану застава свету, та пећ заправо није Навуходоносова пећ.

Тешко онима који силазе у Египат по помоћ, и ослањају се на коње, и уздају се у кола, јер их је много, и у коњанике, јер су веома јаки; а не гледају на Свеца Израилјева, нити траже Господа! А ипак је и Он мудар, и навешће зло, и неће повући својих речи; него ће устати на дом злотвора и на помоћнике оних који чине безакоње. А Египћани су људи, а не Бог; и њихови су коњи тело, а не дух. Кад Господ пружи своју руку, посрнуће и онај који помаже и онај коме се помаже; и сви ће заједно пропасти. Јер ми је овако рекао Господ: Као што лав и млади лав ричу над својим пленом, кад се против њега сазове мноштво пастира, неће се уплашити од њихова гласа нити ће се понизити због њихове вике, тако ће Господ над војскама сићи да војује за гору Сион и за хум њезин. Као птице које лете, тако ће Господ над војскама штитити Јерусалим; штитећи, избавиће га; прелазећи преко, сачуваће га. Обратите се Ономе од кога су се синови Израилјеви дубоко одметнули. Јер ће у тај дан сваки човек одбацити своје сребрне идоле и своје златне идоле, које су вам ваше руке начиниле за грех. Тада ће Асирци пасти од мача, не од силнога човека; и мач, не од ништавна човека, прождреће их; али ће он побећи од мача, и његови ће младићи бити побеђени. И од страха ће прећи у своју тврђаву, и кнезови ће се његови уплашити заставе, говори Господ, чији је огањ на Сиону и чија је

пећ у Јерусалиму. Исаија 31:1–9.

Јерусалим је пећ у коју ће свет гледати, и видеће четири човека где ходе усред ње.

Тада приступи Навуходоносор к устима пећи ужарене огњем, проговори и рече: Седраче, Мисаче и Авденаго, слуге Бога вишњег, изиђите и дођите овамо. Тада Седрах, Мисах и Авденаго изиђоше из средине огња. И кнезови, намесници, војводе и цареви саветници, сабравши се, видеше ове људе, на чијим телима огањ не имаше никакве власти, нити им длака на глави беше опалена, нити им хаљине беху промењене, нити мирис огња беше прешао на њих. Тада Навуходоносор проговори и рече: Благословен да је Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, који посла анђела својега и избави слуге своје које се у њ поуздаше, и променише цареву заповест и предадоше тела своја, да не би служили нити се клањали другом богу осим свога Бога. Данило 3:26–28.

Тада је Навуходоносор донео још један указ. Тај указ симболизује коначни указ у последњим данима. Он издаје смртни указ, који је, у његовом немоћном покушају да узвиси Бога небескога, у стварности пророчки симболизам смртог указа на крају света. Навуходоносор, који представља цара на крају света, симбол је десет царева аждахиних који чине блуд са римском блудницом. Следећи указ у пророчком сценарију јесте смртни указ, и премда Навуходоносор издаје проглас за своје време, он у стварности представља последњи указ троструког савеза у последњим данима. Тај указ је смртни указ који ступа на снагу пошто се време благодати заврши, али се никада не извршава против Божјег народа.

Зато издајем наредбу: сваки народ, племе и језик, који би рекао ишта погрешно против Бога Седраха, Мисаха и Авденага, нека буде исечен на комаде, и куће њихове нека буду претворене у ђубриште; јер нема другога Бога који може избављати на овакав начин. Тада цар унапреди Седраха, Мисаха и Авденага у вавилонској области. Данило 3:29, 30.

Сада смо у запис унели довољно из прва три поглавља Данила да започнемо разматрање четвртог и петог поглавља, којима управља пророчки принцип „понављања и проширивања“. Четврто поглавље Данила означава 1798. годину и почетак звери из земље, а пето поглавље Данила означава недељни закон и крај звери из земље када проговара као аждаја. Та два поглавља треба довести заједно, „ред по ред“, са прва три поглавља, како би се надоградило на структуру порука тројице анђела. Због те чињенице, најпре ћемо пажљиво одредити принцип „ред по ред“.

Наставићемо у следећем чланку.

„Валтасару су биле пружене многе прилике да упозна и изврши вољу Божју. Видео је свога деда Навуходоносора како је прогнан из друштва људи. Видео је како је разум, којим се охоли владар поносио, био одузет од Онога који га је дао. Видео је цара како је отеран из свога царства и учињен сапутником пољских звери. Али Валтасарева љубав према разоноди и самопрослављању избрисала је поуке које никада није смео заборавити; и починио је грехе сличне онима који су навели знамените судове на Навуходоносора. Протраћио је прилике које су му милостиво биле дате, занемарујући да употреби могућности које су му биле надокнадити руке да се упозна с истином. ‘Шта ми

треба чинити да се спасем?’ било је питање поред којег је велики, али безумни цар равнодушно прошао.“ Bible Echo, April 25, 1898.